

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jacobi Sadoleti Card. Et Episcopi Carpentoractensis Viri
Disertissimi, Opera quæ exstant omnia**

Sadoleto, Jacopo

[Francofurti], 1607

XVIII. Iac. Sadoletvs Cardinalis Frid. Nauseæ S.P.D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69244](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69244)

cum fraterna ipsa charitas, tum omnia sanctorum necessitudinum nomina inclusa sunt. Quam quidem ego amicitia & meam perpetuam benevolentiam erga te, sancte semper atque inuoluntate conseruaturus sum. Tu ut idem aduersum me facias, etsi minime rogandus es (quid enim te fieri potest constantius?) tamen consuetudinis causa, te mi doctissime Brixii enixe atque vehementer etiam atque etiam rogo. Gratissimum quoque mihi feceris si eos omnes praesentes viros atque doctos, qui tibi de nostro honore gratulati sunt, meis verbis saluere plurimum iusseris. Vale, & scribe ad nos quam creberrime. Ex Vrbe.

XVIII.

IAC. SADOLETVS CARDINALIS

Frid. Nausae S. P. D.

Quia propter diurnam absentiam meam ab hac Vrbe, minus mihi noti essent docti atque insignes viri, qui in ista Germanica natione florent: atque ego nuper Romam euocatus a summo Pontifice praeter omnem etiam expeditionem meam, in hunc sacrum ordinem S. R. E. Cardinalium adiectus essem: accepi tuas literas, plenissimas amoris, humanitatis, officij: quarum lectione mirifice delectatus (erant enim & pie & eleganter scriptae) consului Antistitem Brundisium, quod is diu in istis locis versatus est, hominem, ut tute nosti, summi iudicij, optimi animi, excellentisque doctrinae: atque eum de te accuratè percontatus sum, qui mihi ea de te narrauit, tuasque egregias virtutes tota apud me laudibus profecutus est, ut non solum tibi referre, sed gratias etiam agere, quod prior ad me scripseris, debere me contineat. Quid enim mihi optatius, quam adipisci bonorum benevolentiam, vel ipsorum humanitate, vel meis studiis atque officijs erga illos, conciliatam mihi atque paratam? Quod quoniam mihi in te, atque ad eum per te contigit (non enim vllam menta antecesserat erga te mea) crede mihi, mi Nausae, ad te amandam non mediocriter sum accensus. Facit enim apud me hoc virtus, ut quod in ceteris usus & longa effecit consuetudo, ea repente me ad eos in quibus ipsa inest, diligendos alliciat. Atque ego, qui ad instituendas cum bonis amicitias promptus & facilis sum, item in eis tuendis soleo esse constantissimus. Quare sic tibi volo esse peritua sum, omnia officia, quae ab amico vetere, & multis in rebus probato, iure expectari possunt, tibi & esse à me, & fore semper parata: quem admodum re ipsa, si usus veneris, cognosces. De concilio quod quaris, Pontifex stat in sententia. Et quantum permulta sunt, quae nos hic retineant, imprimisq; discordia nostrorum principum, atque eius periculi suspicio, quod à

Q 3 Turcia

Turcis grauitèr impendet: quoque omnia itinera omnibus
 in locis infesta sunt, vt qui conueniant ad concilij diem
 non sunt, præter admodum paucos: sicut & vobis Germanis
 tere ac perpicuum esse non dubitamus: tamen & de profici-
 ne Pontifex loquitur, & iam ad iter aliqua parare incipit: pro-
 sumus moniti, vt expediti ad tempus esse debeamus. Itaque pro-
 fore, vt exacto tempore seiuinj hinc proficiscamur. Vtinam
 Nausæa, auspiciis bonis, hoc est, fauente bonis cogitationibus
 Deo: quanquam ille quidem semper is fauet. Sed tamen
 mihi veniunt in mentem, quæ tibi item venire cerèd scio, quæ
 obrem de toto exitu reru timendum magis mihi, quam sper-
 dum esse videatur. Etenim partim mores hominum, partim
 iam maiorum opiniones ita corrupte sunt, vt medicinam
 salutarem inueniam, præsertim exasperatis animis & adu-
 verum contumacibus. Quod tu malum, quoniam iste es, &
 errorum fontibus propius abes, facilius potes & sentire, & me-
 re. In quo tua quidem præstans atque eximia laus elucet: re-
 vir doctissimus, idemq; concionator eloquentissimus, recte
 per, firmaq; tenuilli summi Dei, & sanctæ ac Catholice reli-
 nis vexilla: quo etiam nomine ego tibi plurimum debeo. E-
 de concilio sententiam meam: quod si tu mihi scripseris, quæ
 habitus animorum apud vos: & quid iste agant, & moliantur
 qui nouitates, & dissidia in fide Catholica querunt: & statim
 æquitatem animi modestiamq; parati, necne sint: eum nos
 æqui, & faciles ad obsequendum, & indulgendum, quod
 perferbet ratio, futuri sumus: dabis mihi materiam scripi-
 scribendi. Quod quidem & libenter, & studiosè faciam: et
 que hanc societatem libentissime inibo, vt ambo & conuincamur
 pro sua parte vterq; huic tanto incendio, quantum nobis car-
 fuerit, subuenire studeamus. Sed iam de his satis. Tua mei ho-
 nis gratulatio gratissima mihi est, proficiscitur enim ab opere
 animo, & studiosa mei voluntate: quam ego potiore[m] spe-
 no[n]ore duco. Nam honor sapenumero temere a fortuna datur
 ha, uerem studia talium vitorum, qualis tu es, assequi solemus
 tis est: cuius ego fructum cæteris rebus omnibus antepo-
 le. VIII. Calend. Martias M. D. XXXVII. Ex Vrbe.

XIX.

IAC. SADOLETVS CARDINALIS
 Ioan. Bellato S. R. E. Cardinalis S. P. D.

LITERÆ tuæ non minus scriptæ sapienter, quam eleganter
 dici non potest, quam valde me delectauerint. Habere
 enim nō honoris huius, quo nuper affectus sum, gratulari